

سه شنبه ۰۱ مارچ ۲۰۱۶

ناتور رحمانی

جهل مستدام؟!

دريک لحظه صبح

يا غمزده شامی

در جاده پُربار

يا گوشه کناری

یک صدای مهیب

بعد ، یک انفجاری

چند جسد بخون تر

با رنگ انتحاری

رحمی حتا نکردند

بر طفل شیر خواری

غمزده ، پُردرد شد

چشمان اشکباری

آتش زدند به مکتب

کشتند درسداری

تا که دیگر نباشد

هم علم ، هم اعتباری
ایمان به تیر بستند
عشق رفت سر داری
با نام خلقت حق
سوختند آدم تباری
عالم خراب نمودند
دین باز دنیا داری
سیاسی های مزدور
با بمب انتحاری !!!؟

(ناتور)